

steren efter forhandling med finansministeren dispensere fra bestemmelsen i foranstående punktum.

I det oprindelige lovforslag var bestemmelserne begrænset til folkepensionister. Under folketingets behandling udvidedes reglernes anvendelsesområde til *også at omfatte invalidepensionister*, ligesom tilsvarende regler gennemførtes for *enkepensionister* i det under nr. 78 omtalte lovforslag om ændring i enkepensionsloven, som behandles sammen med nærværende lovforslag.

I udvalgsbetænkningen udtales bl. a.:

„Udvalget har overvejet spørgsmålet, om *aftægtsydelse* bør omfattes af de foreslåede bestemmelser vedrørende pensionsydelse. Socialministeren har over for udvalget oplyst, at disse bestemmelser ikke tager sigte på *aftægtsydelse*, men har over for udvalget givet tilsagn om at ville henvise spørgsmålet til nærmere behandling i det udvalg, der overvejer spørgsmål om privatpensionisters stilling med hensyn til folkepension og beskatning.“

Herudover indeholder loven enkelte bestemmelser af mere teknisk karakter og visse overgangsbestemmelser.

Loven trådte i kraft den 1. april 1960.

Det spørgsmål, som under behandlingen i folketinget blev det fremherskende i diskussionen, var forsøget på at skabe mere ensartede regler for behandling af livrente- og pensionsindtægter på den ene side og formueindtægter på den anden side.

De udvalgsberettigede partiers ordførere erkendte alle, at privatpensionisternes forhold ikke var tilfredsstillende, og kunne derfor tilslutte sig de for deres vedkommende foreslåede forbedringer. Derimod tog venstres og det konservative folkepartis ordførere stærkt afstand fra de foreslåede skærper i beregningsreglerne for formueejere.

Den kommunistiske ordfører fandt forslaget alt for vidtgående, for så vidt angik selvpensionisterne, der i forvejen var relativt godt stillet i forhold til folkepensionister uden andre indtægter. Skærpsen for formueindtægter fandt hun derimod rimelig. Hun kunne i øvrigt gå ind for de foreslåede forbedringer, men måtte protestere imod ændringerne i ventetillægsordningen.

Uden for ordførernes kreds gik *Baunsgaard* (RV) stærkt ind for videregående forbedringer af selvpensionisternes stilling.

I den af udvalget afgivne betænkning stillede socialministeren en række ændringsforslag, som for en dels vedkommende er omtalt i det foregående.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) stillede ændringsforslag, som tilsigtede at lade de